

lov. Tjenestemandskommissionen anførte i sin 1. delbetænkning, side 24, at den ikke havde til hensigt at foreslå en radikal ændring af den nuværende grænse mellem kongeligt og ikke-kongeligt ansatte tjenestemænd.

I sin betænkning over lovforslaget om statens tjenestemænd (Folketingstidende 1968/69, tillæg B, spalte 3108) har folketingets lønningsudvalg udtalt, at det under udvalgets overvejelser om den fremtidige afgrænsning af området for kongelig udnævnelse af tjenestemænd er blevet fremhævet, at den stedfundne udvikling taler for en væsentlig begrænsning af den kreds af tjenestemænd, som udnævnes af kongen. Dette skulle gælde såvel civile som militære tjenestemænd, og udvalget fandt, at der ved ordningen af disse forhold måtte sigtes imod, at kun slutstillinger, hvis arbejdsopgaver og placering gjorde det rimeligt, blev forbundet med kongelig udnævnelse. Disse principielle betragtninger har været lagt til grund ved lovforslagets udarbejdelse.

Efter lovforslaget vil bestemmelserne kun komme til anvendelse for tjenestemænd i staten og folkekirken, idet regler om kongelig udnævnelse af tjenestemænd i folkeskolen er fastsat i lov nr. 44 af 9. februar 1970 om styrelsen af kommunernes skolevæsen og af virksomhed efter lov om fritidsundervisning m. v.

For folkekirkens vedkommende har bestemmelser om kongelig udnævnelse hidtil været indeholdt i menighedsrådsloven. Dette vil efter nærværende forslag ikke længere være tilfældet, og i overensstemmelse med retningslinierne inden for statens område vil fremtidig kun stillinger i folkekirken som provst og højere stillinger blive forbundet med kongelig udnævnelse.

Lovforslaget er udarbejdet på grundlag af udtalelser indhentet fra ministerier m. v., og ved en udtagning heraf har det vist sig, at den lavest placerede stilling, som alle ministerier m. v. har anbefalet forbundet med kongelig udnævnelse, er kontorchefer og i lønmæssig henseende hermed ligestillede stillinger. I lønnings- og klassificeringsloven af 18. juni 1969 vil det sige stillinger i lønramme 36.

Det er ikke anset for påkrævet at medtage en bestemmelse svarende til den i § 121 i lønnings- og pensionsloven af 1958 optagne bestemmelse om bevarelse af kongelig udnævnelse for tjenestemænd i stillinger, til hvilke udnævnelse ikke fremtidig foretages af kongen. De pågældende vil også uden særlig bestemmelse herom bevare den kongelige udnævnelse, så længe de forbliver i samme stilling. Ved ansættelse i anden stilling, der ikke er forbundet

med kongelig udnævnelse, vil den hidtidige kongelige udnævnelse bortfalde samtidig med den nye ansættelse.

Af andre stillinger er af forskellige ministerier m. v. foreslået et vekslende antal forbundet med kongelig udnævnelse under hensyn til, at de i almindelighed betragtes som slutstillinger og tidligere har været forbundet med kongelig udnævnelse. På grundlag af de retningslinjer, som folketingets lønningsudvalg fastlagde, er kun et begrænset antal af disse forslag medtaget.

Gennemførelsen af lovforslaget vil ikke medføre merudgifter, men derimod administrative lettelser ved nedsættelse af antallet af forestillinger for kongen. Efter hidtidig lovgivning har ca. 16.500 tjenestemandstillinger været forbundet med kongelig udnævnelse, medens der — såfremt lovforslaget gennemføres — fremtidig vil være ca. 4.000 sådanne stillinger.

Lovforslaget har været forhandlet med stats-tjenestemændenes centralorganisationer, jfr. tjenestemandsløven af 18. juni 1969, § 48, stk. 1.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1.

Efter folketingets lønningsudvalgs betænkning skulle der sigtes imod, at kun slutstillinger, hvis arbejdsopgaver og placering gjorde det rimeligt, blev forbundet med kongelig udnævnelse. Ved udarbejdelsen af lovforslaget er det herefter lagt til grund, at kongelig udnævnelse bør være knyttet alene til slutstillinger, der tillige er chefstillinger over et vist lønmæssigt niveau.

Der var som nævnt oven for under almindelige bemærkninger blandt alle ministerier m. v. enighed om, at udnævnelse til stillinger, som i dag er henført til lønramme 36 og højere lønrammer, bør foretages af kongen. Til lønramme 36 og højere lønrammer er henført en række administrative chefstillinger, stillinger som politimestre, dommere, oberster og kommandører og højere stillinger i forsvaret, professorer, gymnasierektorer og overlæger samt en række højere stillinger inden for etaternes drift. Det ønskelige ville være at karakterisere disse stillinger ved en fælles betegnelse, der ikke var gjort afhængig af lønrammerne, idet disse sidste vil kunne ændres gennem aftaler, men henset til, at der forekommer ca. 75 forskellige stillingsbetegnelser i lønramme 36 og højere lønrammer, der alle må anses for at opfylde de stillede krav, er det i lovforslagets § 1, pkt. 1, valgt at bevare henvisningen til stillingernes lønmæssige placering som kriterium. For ikke at gøre afgrænsningen afhængig af den til